

El Parc Nacional de Cabrera.

La història de l'arxipèlag de Cabrera ha donat diversos girs radicals. Va passar de mans privades a ser expropiat amb fins militars, i després d'un llarg i compromès procés social, va passar, al març de 1991, a ser Parc Nacional marítim-terrestre, condició que manté en l'actualitat.

Encara que els seus valors terrestres són inqüestionables, és en els seus fons on es troba la seua plenitud. La verticalitat dels penya-segats emergits se succeïx sense discontinuïtat sota l'aigua, la transparència de la qual fa més nítid inclús si és possible el paisatge submarí, on pul-lulen cardúmenes de diferents peixos; castanyoles, vogues, donzelles, vidriades.

La pesca ha sigut una de les principals tasques dels habitants de les Balears. En este parc nacional abunden les espècies d'interés comercial, com la llissa i l'ast, i el peix llima, també cridat llet o serviola, acompanyats de nodrits bancs de salpes.

Encara que no són especialment abundants, les praderies de Posidonia no podien faltar en una àrea protegida representativa dels ecosistemes mediterranis. Colonitza alguna de les badies i forma per si mateixa un sistema ecològic, sobre substrats variats, encara que ací el preferent siga l'arena fina. Compartix la zona il·luminada amb algues fotòfiles, sobre les quals naden els sargs punxeguts, les vaques serranes i les castanyoles.

Però en Cabrera predominen els substrats rocosos, i amb això, els peixos de roca; sargs, vaques serranes, corbines, mers, molls de roca, entre d'altres, una riquesa íctica que fa de Cabrera un lloc de referència en tot el Mediterrani.

A vegades, la diversitat i magnificència del paisatge submergit rememora la majestuositat de les catedrals.

Altres navegants s'acosten a estes illes. Són meduses de l'espècie *Pelagia noctiluca*. Estos invertebrats, arrossegats per la dinàmica marina i congregats en grans bancs, quan arriben a la costa s'introdueixen en els seus amagatalls, com en la Cova Blava de Cabrera.

Però si hi ha un peix que representa com cap els fons de Cabrera és el mer, o també el seu parent pròxim, un altre serrànid, el fals abadejo, que sol nadar en les verticals parets de l'illa major.

Més allunyades de les parets, les serioles naden en bancs sobre els arenals submarins. Ja en la roca, les morenes defenen el seu territori, la seua adaptabilitat els permet colonitzar diversos ambients i profunditats.

A més dels arcs i columnes submarines, les coves i cavernes submergides són abundants en l'arxipièleg, en eixa foscor dominen els tons rogencs dels molls reals i de les grans estrelles de mar. Encara que també altres habitants de les grutes presenten altres coloracions, com el terrós de les brolles de roca i els tons clars dels ceriants.

Cabrera, en fi, resum complex de la diversitat biològica i de la història del món mediterrani.